

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4929/2549

ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) โจทก์ นายบรรจง กฤตยเรืองโรจน์ กับพวก จำเลย นายนิยม ไชยพฤษช์
จำเลยร่วม

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 60

ย่อ / หลักกฎหมาย

บทบัญญัติ ป.วิ.พ. มาตรา 60 วรรคสอง ที่ห้ามมิให้ผู้รับมอบอำนาจว่าความอย่างทนายความเพื่อ
ป้องกันมิให้บุคคลภายนอกอันมิได้มีอาชีพเป็นทนายความมาว่าความในศาลอย่างทนายความ แต่
กรณีที่ผู้รับมอบอำนาจมีอาชีพเป็นทนายความและมีสิทธิว่าความในศาลได้อยู่แล้ว หากประสงค์จะ
ว่าความอย่างทนายความก็ชอบที่จะแต่งตั้งตนเองเป็นทนายความได้ตามมาตรา 61 และ 62 เมื่อ
ย. ซึ่งเป็นผู้รับมอบอำนาจจากโจทก์ให้ฟ้องจำเลยมีอาชีพทนายความ ย. ย่อมมีสิทธิที่จะแต่งตั้ง
ตนเองเป็นทนายความอีกฐานะหนึ่งได้ ไม่เป็นการต้องห้ามตามมาตรา 60 วรรคสอง

คำพิพากษา

ศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยที่ 1 และจำเลยร่วมร่วมกันชำระเงินจำนวน 1,942,814.54 บาท
พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 14.5 ต่อปี ของต้นเงินจำนวน 1,857,250.64 บาท นับแต่วันที่ 8
มกราคม 2541 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ หากจำเลยที่ 1 และจำเลยร่วมไม่ชำระหรือ
ชำระไม่ครบ ให้ยึดที่ดินหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.3 ก.) เลขที่ 398 (ที่ถูกละเลขที่ 393)
ตำบลดอกไม้ อำเภอสวรรคภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ของจำเลยที่ 2 พร้อมสิ่งปลูกสร้างออก
ขายทอดตลาดชำระหนี้แก่โจทก์ หากได้จำนวนเงินสุทธิไม่พอชำระหนี้ ให้ยึดทรัพย์สินอื่นของ
จำเลยที่ 2 ออกขายทอดตลาดชำระหนี้โจทก์จนครบ กับให้จำเลยทั้งสองและจำเลยร่วมใช้
ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์ โดยกำหนดค่าทนายความ 6,000 บาท จำเลยทั้งสองและจำเลยร่วม
อุทธรณ์คำสั่งและคำพิพากษา ศาลอุทธรณ์ภาค 4 พิพากษายกคำพิพากษาศาลชั้นต้น ให้
ศาลชั้นต้นดำเนินกระบวนการพิจารณาใหม่ตั้งแต่การสืบพยานโจทก์ปากอื่นซึ่งเบิกความหลังพยาน
โจทก์ปากนายยุทธนา รังษิกาญจน์สอง แล้วพิพากษาคดีใหม่ตามรูปคดี ค่าฤชาธรรมเนียมทั้งสอง
ศาลให้ศาลชั้นต้นรวมสั่งเมื่อมีคำพิพากษาใหม่ โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "ข้อเท็จจริงฟังเป็นยุติ
ว่า โจทก์เป็นนิติบุคคลประเภทบริษัทมหาชนจำกัด โจทก์โดยนายโอฬาร ไชยประวัตติ
กรรมการผู้จัดการใหญ่ได้มอบหมายให้นายยิ่งศักดิ์ ตันตินุขวงศ์ เป็นผู้ดำเนินการฟ้องคดีแทน กับ
ให้นายยิ่งศักดิ์มีอำนาจตั้งทนายความหรือตั้งพนักงานธนาคารเป็นผู้รับมอบอำนาจช่วง และให้
ผู้รับมอบอำนาจช่วงดังกล่าวมีอำนาจตั้งทนายความหรือตั้งพนักงานธนาคารเป็นผู้รับมอบอำนาจ
ช่วงได้ตามหนังสือรับรองและหนังสือรับมอบอำนาจเอกสารหมายเลข จ.1 และ จ.2 นายยิ่งศักดิ์ทำ
หนังสือมอบอำนาจให้นายยุทธนา รังษิกาญจน์สอง พนักงานธนาคารโจทก์เป็นผู้รับมอบอำนาจ
ช่วงตามหนังสือมอบอำนาจเอกสารหมายเลข จ.3 ปรากฏว่านายยุทธนาได้แต่งตั้งตนเองเป็น
ทนายความและว่าความอย่างทนายความในการดำเนินกระบวนการพิจารณาในศาลชั้นต้น คดีมีปัญหา
ข้อกฎหมายต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ว่า นายยุทธนามีอำนาจว่าความอย่างทนายความได้
หรือไม่ เห็นว่า ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 60 วรรคสอง บัญญัติว่า "ถ้าคู่ความ
หรือผู้แทนโดยชอบธรรมหรือผู้แทนดังที่ได้กล่าวมาแล้วทำหนังสือมอบอำนาจให้บุคคลใด

เป็นผู้แทนตนในคดี ผู้รับมอบอำนาจเช่นนั้นจะว่าความอย่างทนายความไม่ได้ แต่ยอมตั้งทนายความเพื่อดำเนินกระบวนการพิจารณาได้" นั้น หมายถึง ห้ามมิให้ผู้รับมอบอำนาจว่าความอย่างทนายความ เพื่อป้องกันมิให้บุคคลภายนอกอันมิได้มีอาชีพเป็นทนายความมาว่าความดำเนินคดีในศาลอย่างทนายความ โดยถือเอาการรับมอบอำนาจจากตัวความมาเป็นข้ออ้างซึ่งอาจทำ ความเสียหายให้แก่ตัวความได้ แต่ในกรณีที่ผู้รับมอบอำนาจมีอาชีพเป็นทนายความและมีสิทธิว่าความในศาลได้อยู่แล้ว หากผู้รับมอบอำนาจนั้นประสงค์จะว่าความอย่างทนายความก็ชอบที่จะ แต่งตั้งตนเองเป็นทนายความเพื่อดำเนินกระบวนการพิจารณาได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 61 และ 62 เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏตามใบแต่งทนายความโจทก์ ฉบับลงวันที่ 22 กันยายน 2541 ว่า นายยุทธนาเป็นทนายความได้รับใบอนุญาตให้ว่าความโดยถูกต้อง และ หนังสือมอบอำนาจเอกสารหมายเลข จ.2 และ จ.3 ระบุว่าให้นายยิ่งศักดิ์และนายยุทธนามีอำนาจฟ้องคดีแพ่งแทนโจทก์ รวมทั้งมีอำนาจตั้งทนายความ จึงเป็นการมอบอำนาจให้ผู้รับมอบอำนาจและผู้รับมอบอำนาจช่วงฟ้องคดีแทนแล้ว แม้ไม่ได้ระบุตัวบุคคลที่จะให้ฟ้องไว้โดยเฉพาะเจาะจงดังที่ จำเลยทั้งสองและจำเลยร่วมแก้ฎีกาก็ตาม นายยุทธนามีอำนาจฟ้องจำเลยทั้งสองและจำเลยร่วมแทนโจทก์ได้ ส่วนคำแก้ฎีกาของจำเลยทั้งสองและจำเลยร่วมในข้อที่ว่ามีการมอบอำนาจช่วงตาม หนังสือมอบอำนาจเอกสารหมายเลข จ.3 ก่อน แต่ยังไม่มีการมอบอำนาจตามหนังสือมอบอำนาจเอกสารหมายเลข จ.2 หนังสือมอบอำนาจช่วงเอกสารหมายเลข จ.3 จึงไม่มีผลผูกพันโจทก์นั้น เป็นข้อที่ไม่ได้ยกขึ้นว่ากันมาแล้วโดยชอบในศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ภาค 4 ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัย เมื่อนายยุทธนามีอำนาจฟ้องจำเลยทั้งสองและจำเลยร่วมแทนโจทก์ และนายยุทธนาเป็นทนายความมีสิทธิว่าความในศาลได้อยู่แล้ว ดังนี้ นายยุทธนาย่อมมีสิทธิที่จะแต่งตั้งตนเองเป็นทนายความเพื่อดำเนินกระบวนการพิจารณาและว่าความอย่างทนายความแทนโจทก์อีกฐานะหนึ่งได้ หาเป็นการต้องห้ามตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 60 วรรคสอง ดังที่ศาลอุทธรณ์ภาค 4 วินิจฉัยไม่ฎีกาของโจทก์ฟังขึ้น แต่เนื่องจากศาลอุทธรณ์ภาค 4 ยังไม่ได้วินิจฉัยอุทธรณ์ของจำเลยทั้งสองและจำเลยร่วม จึงเห็นสมควรย้อนสำนวนไปให้ศาลอุทธรณ์ภาค 4 พิจารณาพิพากษาคดีนี้ใหม่เพื่อเป็นไปตามลำดับชั้นศาล" พิพากษายกคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 4 ให้ศาลอุทธรณ์ภาค 4 พิจารณาอุทธรณ์ของจำเลยทั้งสองและจำเลยร่วมแล้วพิพากษาใหม่ตามรูปคดี ค่าฤชาธรรมเนียมในชั้นนี้ให้ศาลอุทธรณ์ภาค 4 รวมสั่งเมื่อมีคำพิพากษาใหม่.

องค์คณะ

เรวัตร อิศราภรณ์ · ศิริชัย จิระบุญศรี · ประทีป เฉลิมภัทรกุล

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/4929/2549>